

چې شوې مین خان ته نېرې کړې
اخته په غم شوې، اوس نعرې کړې
تاو دې له خانه سرې لمبې کړې
بنایي، چې ته هم شوگېرې کړې
په نیمه شپه دې د بنگړو شرنګا راځینه

***

خدایه د زړه درمان مې راغی
خوشاله یم ارمان مې راغی
ومه صحرا باران مې راغی
یم په رکوع جانان مې راغی
سجدې ته بسکته شم که یار ته جیګه شمه

***

Ketabton.com

ورشی دا زږه ورته لوگی کړئ
دا ټول خواږه ورته لوگی کړئ
هرڅه، هر څه ورته لوگی کړئ
زما باڼه ورته لوگی کړئ
زما کاته په جانان بد ولـږېدنه

***

ماتہ په مینه اترنگ راوږه
ته د سپرلیونه رنگ راوږه
راشه د مینې تېر جنگ راوږه
په لپو لپو لونگ راوږه
زه ترې د غاږې امېلونه جوړومه

***

خَان به سينگار بنه په مزو کړم
بنه شنه بنگري به په لاسو کړم
شروع به کار د اشارو کړم
جوړ به کميس د ستارو کړم
زه پخوانی رواج واپس ژوندی کومه

***

مینه خوږه لکه د شات ده
نفرت د زهرو نه ورزیات ده
خبره اوس د انتقاد ده
هره خبره مې په یاد ده
لتانه پس به څنگ په بل باور کومه

***

بوی به ترې خيژي د لونگو
قربان، قربان له غنمـرنگو
نشه لـري لکه د بـنگو
ای مینه بـنه وي د گل رنگو
په تش نظر د سپري ورک کړي ټول غمونه

***

خوراک دې دي د غره ممانې
الوت کـوې لکه د زانې
زلفې دې سم د گلاب پانې
خو بيا ترخه يې تر بکيانې
په نه خبره راته جوړ کړې سل غمونه

***

خأنته به جوړ يو نوى غم كړم
تازه به بيا د سترگو نم كړم
د ژوند سكون به لږ را كم كړم
پيدا به خأنته يو صنم كړم
ماته بي غمه ژوند مــــزه نه راكوينه

***

سلگى وهمه راته گوري
فرياد كومه راته گوري
زه ژوند بيلمه راته گوري
له درده مرمه راته گوري
د يار په يو نظر رغېرم نه راخينه

***

درپسي دپره يم اوتره
مړه په تا يمه دلبره
ته چرته يې د زرگي سره
ته راشه ياره زوروره
په سپينه خوله درته زاری منت کومه

***

دا کړې چا راته نېـرا ده
د بنار نـکلا چې مې سزا ده
د غم او درد برخه زما ده
نوره کيسه رانه خطا ده
پر ژبه نـې خبرې کړم کړې راځينه

***

دېـوال نړـيږي بـلـى خـاخي
يار خه به کيږي بـلـى خـاخي
زړه مې درزيږي بـلـى خـاخي
باران وريږي بـلـى خـاخي
په ما راخاخي د جانان خواږه يادونه

***

اخته په حان شوم رانه هېر شوې
حانته حيران شوم رانه هېر شوې
تنگ په جهان شوم رانه هېر شوې
چې زه روان شوم رانه هېر شوې
پردي مزدور وم، له باداره يږدمه

***

کم مې له گلہ یار په څه دی
ماتہ له هر گلابه بنه دی
زه پرې مین یم زما زړه دی
جانان د بدو سپری نه دی
پوهېرم بنه چې غمازان یې لمسوینه

***

بنه په خوندونو دې ځان مور کړ
زما د مینې جنگ دې سوړ کړ
دا نوی غم دې راته زور کړ
په سپینه خوله دې چاپ راجور کړ
اوس به ادکې مور ته څه جواب کومه

***

په بنکاره ماله گلاب راکه
یا مې رخصت کړه حُواب راکه
شابه کړه ته انتخاب راکه
ماتہ پرېکړی حُواب راکه
زه دې د بل د یارانې ویستلی یمه

***

اه تیر وختونه څه خواړه و
دېر به ملگری راسره و
بڼه په خوښیو به ماړه و
د ماشومتوب وختونه بڼه و
اوس چې زلمی شوم جینکی مې تنگوینه

***

درپسي مرم دپر مي ياديري
ومنه هيخ مي نه هپريري
هرخه كوم كه ته رغييري
كه ته رنخور په ما جوپيري
سالو به واچوم سرتوره به درخمه

***

د ژوند سکون د وجود ساه ده
ودانه ټوله پرې دنيا ده
نامه يې خوبه د هر چا ده
مينه روا روا روا ده
دا ناروا ورپسي چا ويلي دينه

***

ته به هر څه په زرگي تېر کړې
ځان به د خوړ کاني په څېر کړې
د زړه ټوټه به بيخي هسپر کړې
مات شوی زړه به را کوشپر کړې
خو نا مردې اوبسکې به وار نه درکوينه

***

په دې نړۍ به دې پرېنږدم
زه په نيستی به دې پرېنږدم
په مجبوری به دې پرېنږدم
په غریبۍ به دې پرېنږدم
په بې ننگي به درنه واخلمه لاسونه

***

ناست په وره شکرې غواړي
زړه له ما ملغلرې غواړي
د مینې خوږې سندرې غواړي
دا زړه مې ستا خبرې غواړي
لکه د للمې غنم غواړي بارانونه

***

زړه مې په درد بڼه برابر دی
غرق د یاری په سمندر دی
خوشالي نلري اوتر دی
زما نصیب د سالنگ غر دی
په نورو لمر وي، په ما سپینې واوړې وینه

***

سرې سرې هـوا لـگـيرـي
يـخـنـي شـبـه، شـبـه زـيـا تـيرـي
سـور شـال مـي وگـورـه لـمـدـيرـي
نـري نـري بـارـان وـرـيرـي
پـه تـا دې اـورـي پـه مـا و نـيسـه لـا سـونـه

***

وهم نـعـرې مـيدان تـه رـاشـه
مـکـرـه بـنـېـرې مـيدان تـه رـاشـه
يـوـخـل وـرې مـيدان تـه رـاشـه
د غـرغـرې مـيدان تـه رـاشـه
سـبا مـي سـتا پـه تـهـمـت دـار تـه خـېـژـوـينـه

***

زه ستا په زړه ياره پوهېږم
خو زه مجبوره يم دردېږم
دا چې غورځيږم پورته کېږم
تینگه مې مه نيسه خوږېږم
بېگاہ ظالمو ورونو بيا وهلي يمہ

***

هره خندا يې مسکا نه وي
خو مسکا يې له خندا بڼه وي
نری باران او توره شپه وي
د اشنا ډاډ دې راسره وي
که د نمرود د اور لمبې وي، پرې ورځمه

***

خأنته په خـپله غم را زیات کړم
جوړ شوی زړه مې بیا را مات کړم
په اسویلو یـسې ښه برباد کړم
چې ستا د مینې وخت رایاد کړم
راباندې وچورلي دا زمکې اسمانونه

***

نه به غبرگون نه به احتجاج کړي
راځي حتما به مې علاج کړي
وخت به مې دا ستا د سرتاج کړي
خدای به دې بیا راته محتاج کړي
چې وخت تیریري زما یاد به دې سیزینه

***

په زړه مې ته پوهېږې ياره
په بل مې نه لورېږې ياره
په زړه مې ښه لگېږې ياره
زما نه نه هېرېږې ياره
په هر راکړي زخم شکر اوباسمه

***

پښتانه بيا سره جرگه دي
ډېری خلک په انديښنه دي
پوهېږم مونږ پسې غوسه دي
ښې دې ډېرې راسره دي
د زړه تالاب ته يو يو کانی غورځومه

***

ژوند دې ښه دی، لا پسي ښه شه
دنگه حُواني دې خزان مه شه
د زړه دې هر مـراد پوره شه
دا خوشحالي دې يو په دوه شه
محرابه ياره زه په تا اباده يمه

***

خدایه بیا به څه چل کيږي
چپه سترگه مې خوځيږي
زړه مې نری نری درزيږي
پاڼه په باد باندي رپيږي
جینی چې خال په تندي ردي څوک به لرينه

***

زما تر بوره خدای دې جوړ که
د سترگو توره خدای دې جوړ که
د ژوند انخوره خدای دې جوړ که
په رنځ رنخوره خدای دې جوړ کړه
زما وړې وړې سلگی در پسي دینه

***

چې خندېدم هغسې نه يم
چې گرځېدم هغسې نه يم
درسه به تلم هغسې نه يم
تا چې لېدم هغسې نه يم
اوس په لکړه د تنور غاړې ته ځمه

***

خومره خوړه د مور نامه ده
ډېره سپېڅلې او خوړه ده
په درنو کابو درنه ده
خو له مورگانو مې گيله ده
زامن خپل کړي لورگانې بل ته ورکوينه

***

اول يې ښه په ځان مټين کړم
غرق يې زه په سپين جبين کړم
بيا يې جدا له لونگين کړم
اوس يار لاهو په اباسين کړم
په کناره راسره ځي ډاډ راکوينه

***

په میخانه دې خاورې واوپه
په دوستانه دې خاورې واوپه
په مستانه دې خاورې واوپه
په یارانه دې خاورې واوپه
تسه دعا راته کوه ناروغه یمه

***

بالبت لاندې دنداسه ږده
ماته نبی لاس ته په سینه ږده
درانه غمونه ته په زړه ږده
لاس دې د زني لاندې مه ږده
نازک غمبوري به دې گونځې گونځې شینه

***

نه بنايسته نه غنـمـرنگ وې
بوچ شوي ته په ما ملنگ وې
راسره هسې به په جنگ وې
ته په بدرنگو کي بدرنگ وې
خپرترگی زه وم چې په تا مئیدمه

***

دا د ماتم خـبـره نه ده
واوره صـنـم خبره نه ده
درپسې مـرم خبره نه ده
غم دې د زغم خبره نه ده
نور به په چينگو چينگو کلي خبره ومه

***

بنکتہ مہ گورہ نیازبینہ
ای پہ شوخی باندې مبینہ
دا راتہ وواہہ شہیرینہ
بې شرمی توره وی کہ سپینہ
مور مې پہ کت کې شنہ بنگری موندلی دینہ

***

دغه شمال د ابادی دی
زما پہ خیال د ابادی دی
بنہ جوړ جال د ابادی دی
سرنی کال د ابادی دی
د جینکو میندې بہ ډپرې وژارینہ

***

۱۵ بناغلي را واپس کړئ
په مينه تلي را واپس کړئ
بېلتون خپلي را واپس کړئ
په زړه داغلي را واپس کړئ
چرتہ ځنگل باندي به اور ولگوينه

***

مسافري پرې نه تيريري
يوه لحظه يې نه هيريري
شبهه شبهه يې زړه درديري
ورته د کور غري ياديري
په نن سبا کې به يار کډه وتړينه

***

په خدای قسم نه مې هیریري
بنه بندارونو ته مې زړه کیري
زړه مې تنگ دی او دردیري
د چا به کور کلي یادیري
زما یادیري د یارانو مجلسونه

***

مونږ د یو بل په زړه پوهیږو
زه او یار نـو بنه پوهیږو
په دې کیسو نو څه پوهیږو
مونږ په نکـریزو نه پوهیږو
څوک چې لاسونه سره کوي یاره به لرینه

***

زړه مې دوه خایه شو میرات شو
افسوس په برخه مې بایلات شو
ورک شوی غم مې بیا را زیات شو
د سپینې خولې ستر مې مات شو
د چاولو ټک مې الکانو واورېدنه

***

زما د حسن کیسې وایي
څوک مې سندرو کې ښه ستایي
د خوشالی په لور مې بیایي
که ناز کوم راسره ښایي
یو ښایسته یم بل د لویه کوره یمه

***

شر دې پرېده زوره وړه
خو به ستم کړې ستمگره
مینی راوستم ستا تر دره
د جونو پلاره سوداگره
د کشری بیه کوه راغلی یمه

***

کله نه چې اخته په محبت شوم
لکه خسینه سپک د وخت شوم
خأنته خړ سترگی ملامت شوم
د بې غیرتو بې غیرت شوم
خأی د تهمت شوم چې په تا مینیدمه

***

زما سکون دی زما زړه دی
بڼه دی یار پوه مې په هر څه دی
شکر په دې چې مې په خوله دی
خو د یار دا عادت بڼه نه دی
وړې وړې خبرې زړه ته غور ځوینه

***

په مینه مور زما دا زړه که
ورکه تیاره د بیلتانه که
دا مټین زړه مې لږ را بڼه که
وکړه قرضه او ما واده که
اوس خو ټول خلک په قرضو واده کوینه

***

دا جینی خورلې دې کیسو ده
وارخطا کړې اندیسنو ده
د غربت د لاسه په زارو ده
کوټه مو ډکه د لوگــو ده
ماتہ تکیه شه دېوال ډډه توروینه

***

بعضې کارونه دې خطا دي
هر څه هېر کړي دي زما دي
څه کوډې کړې دې په ما دي
تسبو کې دوه، دوه ناروا دي
ماتہ روا دي یوه یار ته اړومه

***

راشه د زره علاج مې وکه
درمان مې شه علاج مې وکه
ومنه ته علاج مې وکه
په سپينه خوله علاج مې وکه
نور د چنډرو په کرښو مه وهه ټوپونه

***

خدایه بیا به څه چل کيږي
چپه سترگه مې خوځيږي
زړه مې نری نری درزيږي
پاڼه په باد باندي رپيږي
جینی چې خال په تندي ردي څوک به لرینه

***

بنايست دې مل د پيغلتوب شه
ورک دې د سپينې خولې شومتوب شه
درنه قربان مې زلميتوب شه
راشه په سترگو کې مې خوب شه
زه شوگيرو د بيلتانه خوړلی يم

***

ر به موسم ته لـيونی کړې
د مينې ډک مې دا زرگی کړې
د بنکلو بنکلو مې لوگی کړې
ما د ليلا د سر منگی کړې
چې په سينه مې کشوي په سر مې اوړينه

***

د گودر خوا خومره بنايسته ده
د جونو جوړه پرې جرگه ده
زما په زړه دا سستا نامه ده
دا مې له تا سره وعده ده
خو چې ژوندی يم زه به ستا رضا کومه

***

نن مې د يار سترگې ياديرې
خمار خمار سترگې ياديرې
هغه انگار سترگې ياديرې
زړه ته قرار سترگې ياديرې
خدایه ماښام کړې چې يې خوب کې ووينمه

***

تل دې ویل وځه له کوره
بس په وطن ننگ وکړه نوره
بڼه شوه چې خلاص شوم له پیغوره
په مینه مینه راته گوره
د جنگ میدانہ بریالی راغلی یمه

***

پرون یې ویل خدای د پاره
ودرېږه مه راته په لاره
دا مې ته ومنه نگاره
څوک به دې مې کړي خوړه یاره
ماتہ په لویه لار کې مه نیسه گلونہ

***

زہ لکہ حَمکہ تہ اسمان شوې
د زړه له تله راتہ گران شوې
په خہ خبره مې جانان شوې
رخصت دې واخستو روان شوې
په زړه دې نشته د یاری سوي داغونه

***

زہ پرې مین یم یار بنايسته دی
سم گلاب دی شهزاده دی
یار مې حَآن یار مې زړه دی
بنايست د تورو غرونو بنه دی
په بازاری پوډرو ډپر وغولیدمه

***

درتہ پہ خولہ مې دا اقرار دی
لیکم غزل دا مې روزگار دی
مینہ مې ژوند مینہ مې کار دی
یار خو مې یار ریبار ریبار دی
د یار پہ سترگو د ریبار قدر کومہ

***

راشہ بنکارہ د مینې زور کړہ
دا مین زړہ مې لږ تکور کړہ
راتہ رنگین دا کلی کور کړہ
خان دې زما د مور اینگور کړہ
زه په مور گران یم ستا به ډېر قدر کوینه

***

وُ تورو شرنګ ډګر کې مړ شو
په وینو رنگ ډګر کې مړ شو
وطن په ننگ ډګر کې مړ شو
پښتون د جنګ ډګر کې مړ شو
پښتنې پیغلې یې له وینو ږدي خالونه

***

یاره یوځل وطن ته راشه
لکه د گل وطن ته راشه
زما کابل وطن ته راشه
جانانه خپل وطن ته راشه
په کار مې نه دي د اوکراین ډېر دولتونه

***

ښه په سلگو یاري مې کړې
د نیمو شپو یاري مې کړې
د لوړو غرو یاري مې کړې
د جنکو یاري مې کړې
ځکه مې شونډې د گلاب په شانتي دینه

***

جانانه تکه توره شپه ده
په چم گاونډ تیاره خوره ده
یاره په ما د غم شپه ده
په زړه مې جوړه اندېښنه ده
خلک ویده دي زه رنخوره ناسته یمه

***

مونږ ترینه حُو په خدای توکل دی
مونږ ته په کلي کې اور بل دی
دا محراب گل مخلص مې مل دی
په تورو غرونو کې مزل دی
جوړه جوړه به لاس نیولي سره حُونه

***

جانانه نن په رښتیا راشه
جانانه یمه تنها راشه
جانانه څنگ ته زما راشه
جانانه ومنه بیا راشه
دا زه منت درته په سرو شونډو کومه

***

تہ وختہ بیا مې لېـوونى که
تہ مې د غرونو غرخنى که
د چا بشکلا نه مې لوگى که
بیا مې له درده ډک زړگى که
ماتہ په آرامه ژوندون خوند نه راکوینه

***

په تامين له ډيـيره وختہ
خو په نصيب یمہ کمبختہ
تہ په زړگي يې ډيره سختہ
څنگه نرى يې لکه لښتہ
کوم يو خوشبختہ به دې هار د غاړې کرينه

***

راشه جانانه نور معلوم که
نن په ټول کلي کور معلوم که
د خپل مين زړه شور معلوم که
که زورور يې زور معلوم که
اوس مې ډولۍ د کلي منځ کې تېروينه

***

هجر په زړه زړې زړې کړم
هسې يې زه خاورې ايرې کړم
داسې په زوره چې نعرې کړم
د زړه له درد درله بښې کړم
گنې بښې مې په تا کله پيرزو شينه

***

خومره بنايسته زما وطن دی
زما زرگی دی زما تن دی
ماتہ فارس ماتہ لندن دی
یاره د سرو گلو گلشن دی
پکي اوسیري پښتانه درانه قومونه

***

غزل غزل تپه تپه شي
بيا د هر چا په خوله خوره شي
چي کله خاندې تکه سره شي
سم د پغمان د باغ مینه شي
چي درته گورم لکه مالگه اوبه شمه

***

خپل مینتوب راپورې اور شو
دا لپونتوب راپورې اور شو
په مړوند خوب را پورې اور شو
دا زلمیتوب راپورې اور شو
که دا مې یاد وي بیا به مینه نکومه

***

ناز او ادا دې لپونۍ کړم
گلې خندا دې لپونۍ کړم
سم په رښتیا دې لپونۍ کړم
د مخ رڼا دې لپونۍ کړم
شوم سودایي په لاره ځم گوتې شمارمه

***

زپہ سرہ بنہ کوی روغ گرخی
بس تش کاتہ کوی روغ گرخی
نور کہ هرڅہ کوی روغ گرخی
خو مینہ مه کوی روغ گرخی
دا نصیحت درتہ د ورور غوندي کومه

***

کہ په شارجه کہ په یونان وي
کہ په هایلند کہ په جاپان وي
کہ په سعودي کہ په ایران وي
کہ په اوکراین کہ په ایران وي
چی مسافر هر چرتہ وي خوشال دي وينه

***

راشه نادانه که یې گورې
یه په ما گرانه که یې گورې
په زړه سندانه که یې گورې
مخلص نادانه که یې گورې
په زړه مې توري وینې ځي درپسې مرمه

***

وکره اقرار خپه پرې نه یم
وايه په جار خپه پرې نه یم
وکه اظهار خفه پرې نه یم
وکره اتبار خفه پرې نه یم
جینی که زړه دې د یاری مور شوی وینه

***

زما د تورو جامو ياره
درته ولاړ په نيمه لاره
راخه راخه زما نگاره
دا ستا د دوو سترگو د پاره
په انتظار درته بهر ولاړه يمه

***

نه پرې تهمت او نه پرې تور وي
لرې له هر چا له پيغور وي
د ننگ خادر يې په مخ خور وي
پېغله په کور او يا گور وي
پستني پيغلي خه بنايسته لري خويونه

***

دا خہ جنون را باندي راغی
حال د مجنون را باندي راغی
وخت د بېلتون را باندي راغی
نوی ژوندون را باندي راغی
په نا اشنا خپره کې غاړه را کوینه

***

د مینې زور ماتہ معلوم دی
د مینې تور ماتہ معلوم دی
د هجر اور ماتہ معلوم دی
د جانان کور ماتہ معلوم دی
د بام په سر یې کشمالي کرلي دینه

***

گورہ مخلصہ زما گلہ
دا ستا د مینې یم پاگلہ
د بل به نشمه هیخکله
زما د خنې اوربل گلہ
پاس په اوربل به دې هر وختې گرځومه

***

د زخمی زړونو دوا شته دی
دوست او دښمن د هر چا شته دی
هم یې لالی او اشنا شته دی
خو چې غماز په دنیا شته دی
عاشق دې نه تړي په خپل اشنا شرطونه

***

ګلابي رنگ دې لېونې کړم
د سترگو جنګ دې لېونې کړم
بوي د لونګ دې لېونې کړم
د بنگړو شپڼګ دې لېونې کړم
په لاره خم ګوتې شمارم تا یادومه

***

له رنگه تور دی غنمرنگ دی
په ما مین زما ملنگ دی
همپش ولاړ زما په ننگ دی
جانان مې بوټی د لونګ دی
د مخ خولو نه یې د عطرو بوی راځینه

***

زما بنايسـتہ ياره نادانہ
ژوندون مې گران دی بې له تا نه
د زړه سکون د زړه درمـانہ
چې و دې نه وينـم جانانہ
په ما ودانہ دنيا ورانہ وي مينہ

***

زما په برخه ستا ديدن شه
زړگی دې تور نور د لندن شه
نور دې نصيب په خپل وطن شه
ستا لويـتہ زما کفـن شه
چې تور لحد راباندې زيړ گلونہ شينه

***

چم تہ قدم راسرہ کبده
لاسونہ سم راسرہ کبده
وعدہ صنم راسرہ کبده
لاس پہ قسم راسرہ کبده
کہ نازولپي مي ساتي درسره خمہ

***

بس کہ تیاریہ ده کہ رنا ده
خوزه ورخم زما سودا ده
دا خنگہ شور خنگہ غوغا ده
پاس پہ جونگرہ کي ژپا ده
یا شوک مين دی یا دیار د غیري حینه

***

د زره پیوند دې مبارک شه
د مینې خوند دې مبارک شه
خوب په مړوند دې مبارک شه
دا نوی ژوند دې مبارک شه
په تا را مه شه د خزان سپیره بادونه

***

زما د ټول عمر ارمان یې
جانانه خوږ لکه ایمان یې
ماتہ له خپله ځانه گران یې
مخلصه یاره ډېر نادان یې
هر چا ته وایې ته د خپل زرگي حالونه

***

زما اختر زما سپرلیه
زما د مینې لیونیه
زما ساده ساده لالیه
د تورو غرو د سر شپونکیه
شپېلی دې ماته ده که ته کوی خوبونه

***

خومره کړي خوند د مینتوب ژوند
یاره هغه د لېونتوب ژوند
په کار مې نه دی سړیتوب ژوند
خومره وي خوړ د زلمېتوب ژوند
چې د جانان سره څوک یو خای تېروینه

***

زما په زړه وې رانه لارې
ته مې هرڅه وې رانه لارې
تش په کاته وې رانه لارې
که خدای مې ته وې رانه لارې
که خدای مې بل وي تانه ښه به مې ساتينه

***

په توره شپه مرور لارې
رانه خفه مرور لارې
آخر په څه مرور لارې
له ما چې ته مرور لارې
د چم گاونډ پیغلي پیغور راته کوینه

***

زما شباب شباب جانانه

زما افتاب افتاب جانانه

زما شراب شراب جانانه

زما گلاب گلاب جانانه

څنگه دې هير ڪرل ما سره ڪري لوظونه

***

لاڙل هغه وختونه تپــــر شول

له تانه اوس شيريني هــــپر شول

اوس دې خويونه بناڙ په خپر شول

پاس په کوٽه کٽونه ډــــپر شول

بنگرو ته شڙنگ ورکړه چي ودي پيژنمه

***

لالی به بیا توره تېره کـږي
په سنگرونو کې به شپه کـږي
په خپل دښمن به خوا سره کږي
چې توره نه کږي نور به څه کږي
چې یې شپډې د پښتنې رودلې دینه

***

نور دې هجران زغملی نه شم
په زړه دردونه وړلی نه شم
داسې تریخ ژوند کولی نه شم
په خوله درته هیڅ ویلی نه شم
د زړه له تاوه به بښېږې درته کومه

***

سوچونه ډېر فکرونه ډیر شول
جنگونه ډېر مرگونه ډیر شول
غمونه ډېر دردونه ډیر شول
ولسونه ډېر نارونه ډیر شول
شیرینه یاره تا به چرته لټومه

***

د یار لټون کلي ته راغی
هغه جنون کلي ته راغی
بیا څه بدلون کلي ته راغی
خدایه بیلتون کلي ته راغی
جوړه جوړه یاران په یو حای نه پرېږدینه

***

د غم وخت یی را زیات کر
مڙ یی کرم زه ، زره یی مات کر
لکه کاغذ داسی یی قات کر
په نیمه شپه یی یار رایاد کر
کوم خوانیمرگ شپیلی په مینه غروینه

***

داسی اخته په ویر د خان شوم
په کرې مینه یی پنبیمان شوم
په غرونو سر شومه حیران شوم
د ژوند په لاره زه حیران شوم
دا ستا مینی زه له ژونده وویستمه

***

زما د سپینې غاړې ھار شه
راشه زما شه زما یار شه
ته مې سکون ته مې قرار شه
دا سر او مال مې له تا خار شه
شیرینه یاره زه په تا ابادہ یمہ

***

په تن مې پورې شول اورونہ
داسې درانه درانه غمونه
دا د ټول کلي پیغورونہ
څنگه به نکړمه سوچونہ
په ماد مینې دنیا وړانہ شوه مینہ

***

دندنہ زڙہ راتہ غڙڙڙي
سلگي وهي راتہ ژڙڙڙي
بي اورہ سوخي لمبہ کيڙي
پہ مينہ زوڙ سڙي خوانيڙي
زما پہ تورہ ڙيڙہ سپين ولگڙدنه

***

خدايہ زما جانان زما شو
زما پہ مينہ اوس رضا شو
پہ شا روان دي پہ خندا شو
مازيگر مونخ رانه قضاء شو
نوي مئين وم پہ ديدن نہ مڙڙدمہ

***

د بدبختی نیستی د لاسه

د مزدوری نیستی د لاسه

د بی وسی نیستی د لاسه

د غریبی نیستی د لاسه

خوانان د خپل کلي او کور ورک شوي دینه

***

په تڼده ایښی دی شین خال دی

اوربل دې جوړ په څه کمال دی

درپسې زړه زما — لال دی

په سر دې شال مخ دې مشال دی

دا خووم کال دي چې مئین درباندي یمه

***

نو څه ورځه د سترگو توره
زه ډېر ډارېږم له پيغوره
زما د زړه د درد توره
په مخکې ځې په وروستو گوره
وروستی ديدن دې په زړه لارې جوړوینه

***

دا څه چې تېر شول او تيریږي
هر چاته خپل قسمت رسيږي
خلکه تقدیر کله بدلیږي
څه چې ليکلي هغه کیږي
زما قسمت کې به یې ژړا ليکلي وینه

***

ناز او ادا شیرینی راکڙہ
وعدہ صفا شیرینی راکڙہ
نن په رنبتیا شیرینی راکڙہ
لاس د وفا شیرینی راکڙہ
د ژوند له کاره گلي تا ویستلی یمه

***

چې راسره به تل په څنگ وو
د درې رنگه بیرغ په رنگ وو
خپلو منځو کې به په جنگ وو
چې مړوندونو کې مې تنگ وو
هغه بنگړي مې اوس څنگلو ته راځینه

***

د خپلې مینې مې مجنون کړې
پوی مې په راز ته د ژوندون کړې
غم نه مې لرې په سکون کړې
له هندوستانه مې راستون کړې
له گورستانه به دې څوک راستنونه

***

کله چې ستا د مینې غل شوم
لکه غنم په ژرنده دل شوم
سم دم سړی ومه پاگل شوم
سم د مین سړي غزل شوم
ستا یارانې خو په ما سر وگرځونه

***

سره دې جوړه سترگې خمارې
سمه بنايسته شيرينې بنسكارې
سم جوړوې په زړه كې لارې
په بام ولاړې هـوا دارې
مرگي دې هېر دى په اوربل وهې لاسونه

***

ژوند مې خزان دى خوړه ياره
بې له تا گران دى خوړه ياره
سخت دې هجران دى خوړه ياره
ارمان ارمان دى خوړه ياره
د غريبى د لاسه ورك د ملكه يمه

***

په زړه دې څه دي راته وايه
راسره مل يې ژوند تر پايه
ما ځوروي ولې بې ځايه
بيلتونه کور دې راته بښايه
د زور دې نه يم ننواټې به درځمه

***

مورې په ما چې ستا نظر وي
ژوند به مې بچ له هر خطر وي
په ما به هر ساعت اختر وي
چې ستا دعا زما په سر وي
زه به کامياب د ژوند په هر ميدان کې يم

***

زه څومره ښه وم چې کمکی وم
له ښکلا ډکه گاللی وم
د شوخی موج کې لېونی وم
که ته شهید شوې زه ژوندی وم
سپینه روپی به ستا په قبر باندې ږدمه

***

مینه کوم وزگار نه یم
د بیلتانه په لاره نه یم
عشق مې دی کار بې کاره نه یم
یار خو مې شته بې یاره نه یم
بې یاره انجونې لاس تر زڼې ناستې وینه

***

خیر که هر خود زره چاودون و
که تنهایی او که بپلتنون و
یا درد و غم و یا سکون و
مینه خونوم د بنه ژوندون و
بی مینی ژوند راته بی خونده دی مینه

***

توبه له جنگه نوره وکپړئ
او یو تر بله جوړه وکپړئ
یو اتفاق شی سوله وکپړئ
خوانانو بس دی روغه وکپړئ
میندې شوې کوندې یتیمان ژړا کوینه

***

پہ ما بہ غم دا اختر نہ وی
قلم قلم بہ حَیگر نہ وی
د زِرہ پہ سر بہ پَرہر نہ وی
کہ مِی جانان مسافر نہ وی
تر نیمو شیو پورِی بہ ولِی ژریدمہ

***

کدہ ترمہ درنہ حَمہ
کلی پریردمہ درنہ حَمہ
پہ غر او سمہ درنہ حَمہ
د جانان غمہ درنہ حَمہ
دا ستا د لاسہ مالہ نہ راحِی خوبونہ

***

ڊڊره وڊه یمه کمی یم
په تورو شیو سپینه سپورمی یم
ڊیره بنایسته یم گاللی یم
ورور می توپک دی زه گولی یم
په تورو غرو می اړوی ژپا راحینه

***

زما جانانه غنم رنگه
دا زه دې وویستم له ننگه
کانې دې وکړې رنگ په رنگه
نه گاللی یم نه بدرنگه
زه غنمرنگه یم خوانان رنخورومه

***

پړهر پړهر زړه ته ټکور يې
زما د دواړو سترگو تور يې
لکه گلاب داسې سمسور يې
څنگه خواړه خواړه را گورې
پلو دې ونيسه چې زړه در واچومه

***

د زورورو د زور نه يـم
سم سمندر يمه اور نه يـم
پوی د حالاتو په سور نه يـم
يمه پردی د چا ورور نه يـم
ورخ کي خوارې د شپي پېره د خان کوومه

***

یار نہ بغیر مې ژوندون گران دی
زما زړگی دی زما ځان دی
دا خپلول زما ارمان دی
دا یو مې زړه یو مې جانان دی
نور و ته نور زړونه له کومه پیدا کړمه

***

د جونو بیا شور په گودر دی
ته به وی سم کوچنی اختر دی
په مئینانو جوړ محشر دی
د پېغلي خوله د جنت وړ دی
د جنت وړ ته هر سپری تمه لرینه

***

همېشه گرځم بې سينگار
کړم دې د ژوند څخه بېزاره
تپوس مې وکړه خدای لپاره
بابا مې نه درکوي ياره
لاړ شه بابا باندي مې وکړه تعويدونه

***

ليدل دې نه وو معجزه وه
زما خو ډېره اندېښنه وه
سم د جنت پشان خوږه وه
بېگا مې يار سره وعده وه
د لاس بنگرې مې په رومال تړلي وونه

***

زړه مې نړی نړی خو وړیږي
جانان مې هر وخت رایادیږي
یوه شېبه مې نه هیريږي
چې کبر نکړي نه خواریږي
خاوندۀ خدایه ما به کبر کړی وونه

***

دنیا په مینه بڼه بشکاريږي
هم پاک الله پرې خوشالیږي
په مئینانو خپه کسیري
پاڼه په باد باندي رپیږي
جینی چې خال په تندي ردي څوک به لرينه

***

زه خو دا ستايم
او بي پروايم
اي زه مين دي
په بشكلايم
اول مي نه ويل اوس بي وايم
د زړه خبرې مي په خوله راغلي دينه

***

چې مازيگر وي
بل زيړی لمر وي
جونې چې ټولې
په گودر وي
د زرو قدر په زرگر وي
د پيغلو قدر په نادانو وړکو وينه

***

ډیره کمکی یم

د گل غوتی یم

په تا مئینه

لیونی یم

زه کلیواله شان جینی یم

د بنار هلک یې درته یاد دي ډیر چلونه

***

ما شوگیری کړې

ډیرې خوارې کړې

یار راته جوړې

بهانې کړې

جانان مې جرړې د زړه پرې کړې

لکه نستر په تاوېدو ځمکې له ځمه

***

زړه په درزا شي
دېر وارخطا شي
د چا خيالونو
کې تبا شي
چې ځان ته کينم ژړا راشي
بې وفا ياره زه په ژوند ستومانه شومه

***

دا څه ژوندون دی
د زړه چاودون دی
خدایه دېر سخت
د یار بیلتون دی
ما خلکه کړی دا تړون دی
نه به ورځمه نه به یار نور یادومه

***

رڼا لگيږي

تیاره ټولېږي

زما له حاله

څوک خبرېږي

که یاري کړم مخ مې تورېږي

که یاري نکړم ماشومان له ولېږي مړینه

***

رنگونه راوړه

خوندونه راوړه

ځان سره تېر

وختونه راوړه

ماته خولی گلونه راوړه

زه د ورېل د پاسه چتر جوړومه

***

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**